

Bratislava 4. júna 2025
Číslo spisu: 2146-2025-KPSR

ROZHODNUTIE
prezidenta Slovenskej republiky

Dňa 5. mája 2025 prijala Kancelária prezidenta Slovenskej republiky od petičného výboru, ktorého zástupcom je pán Mgr. Róbert Švec, Lipová 626/8, 94901 Nitra (určená osoba na zastupovanie v styku s orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 3 zákona č. 85/1990 Zb. o petičnom práve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o petičnom práve“), v spojení s údajom uvedeným na jednotlivých petičných hárkoch s označením „PETÍCIA ZA VYHLÁSENIE REFERENDA“), petíciu občanov Slovenskej republiky, predmetom ktorej je návrh na vyhlásenie referenda o otázke v nasledovnom znení:

„Súhlasíte s tým, aby Slovenská republika neuplatňovala sankcie voči Ruskej federácii, ktoré škodia slovenským občanom, živnostníkom aj podnikateľom?“

(ďalej len „návrh na vyhlásenie referenda“).

Právo prezidenta Slovenskej republiky (ďalej len „prezident“) vyhlásiť referendum na základe petície občanov podľa článku 95 v spojení s článkom 102 ods. 1 písm. n) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) je spojené s jeho povinnosťou preskúmať zákonnosť takejto petície, ďalej či návrh na vyhlásenie referenda svojím obsahom zodpovedá ústave a osobitnému predpisu a súčasne či má všetky predpísané náležitosti podľa § 203 ods. 1 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o podmienkach výkonu volebného práva“).

Požiadavka § 203 ods. 1 zákona o podmienkach výkonu volebného práva sa nevzťahuje iba na preskúmanie petície a návrhu na vyhlásenie referenda z hľadiska požiadaviek podľa zákona o petičnom práve a zákona o podmienkach výkonu volebného práva, ale primárnou požiadavkou je preskúmanie, či návrh na vyhlásenie referenda svojím obsahom zodpovedá požiadavkám ústavy.

Je skutočnosťou, že v referende vykonávajú občania priamo štátnu, zákonodarnú moc, a to spôsobom rovnocenným s Národnou radou Slovenskej republiky. Pri hlasovaní v referende ide

o základné politické právo, na jeho výkon sa však nevzťahujú ustanovenia článku 2 ods. 3 ústavy, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané. Výkon štátnej moci ľuďom musí rešpektovať princíp ústavnosti a legality a s ním spojené obmedzenia vyplývajúce najmä z ústavy a ústavných zákonov.

Ústavné limity referenda sú v ústave explicitne vyjadrené. Je nesporné, že ústava obsahuje nielen časové obmedzenia týkajúce sa konania referenda (články 97 a 99 ústavy), ale výslovne obmedzuje referendum aj z pohľadu jeho predmetu (články 93 ods. 2 a 3 ústavy).

Nemám ani pochybnosť o skutočnosti, že výsledok referenda má silu ústavného zákona a jeho predmetom môže byť aj zmena ústavy. Súčasne a neoddeliteľne s týmto konštatovaním je nesporné, že ústava obsahuje aj viaceré nezmeniteľné články, ktoré garantujú najmä základné práva a slobody a ktoré nie je možné meniť ani referendum.

Nespochybniteľná existencia materiálneho jadra ústavy chráni najmä všetky ľudské práva, teda hodnoty, na ktorých je založená samotná podstata Slovenskej republiky a jej základného zákona. Inými slovami, ide tu o ústavné hodnoty s najvyšším stupňom ochrany. Primárnym účelom článku 93 ods. 3 ústavy je aj ochrana materiálneho jadra ústavy.

Následne samotná ústava vyžaduje prieskum súladu predmetu referenda nielen s článkom 93 ods. 3 ústavy, ale so všetkými článkami ústavy, a to s cieľom vylúčiť také zásahy, ktoré by narúšali jej materiálne jadro a menili by charakter Slovenskej republiky ako demokratického a právneho štátu. Základom materiálneho jadra ústavy sú totiž okrem základných práv a slobôd aj princípy demokratického a právneho štátu.

Princípom Slovenskej republiky ako demokratického a právneho štátu je aj princíp právnej istoty. Zachovávanie princípu právnej istoty sa pretavuje do výkonu právomocí prezidenta podľa článku 102 ústavy a je implicitne obsiahnuté aj v jeho sľube s dôrazom na zachovávanie a obhajovanie ústavy a ostatných zákonov. Pre prezidenta je princíp právnej istoty kategorický imperatív, ktorý mu ako základný pilier umožňuje zabezpečiť riadny chod ústavných orgánov podľa článku 101 ods. 1 ústavy.

Nemám pochybnosť o tom, že výsledkom návrhu na vyhlásenie referenda má byť záväzná právna norma, ktorá má s víziou trvalosti zrozumiteľne a jednoznačne upraviť špecificky určený okruh spoločenských vzťahov.

Návrh na vyhlásenie referenda musí byť v súlade s princípmi demokratického a právneho štátu, osobitne s princípom právnej istoty, formulovaný tak, aby zodpovedal požiadavkám jasnosti, určitosti a predvídateľnosti právnej normy, a tým vylučoval arbitrárnosť (svojevôľu) v jej výklade a najmä aplikácii všetkými adresátmi, ktorých sa právna norma týka, a pre ktorých má byť záväzná.

Formulácia referendumovej otázky nielen musí vytvárať dostatočne určité pravidlo správania sa – mať normatívny charakter, ale v súlade s princípom právnej istoty musí byť predovšetkým pre potenciálnych adresátov určitá a predvídateľná. Z návrhu na vyhlásenie referenda jasne vyplýva, že sa týka mnohých aj slovenských podnikateľov a podnikov, ktoré poskytujú prácu tisícom obyvateľom Slovenskej republiky, preto považujem za zodpovedné jeho súlad s ústavou riadne preskúmať.

Po dôkladnom preskúmaní návrhu na vyhlásenie referenda som zistil, že nie je formulovaný s dostatočnou mierou určitosti a nie je pre potenciálnych adresátov určitý a predvídateľný.

Návrh na vyhlásenie referenda svojou nejednoznačnou a neurčitou formuláciou nespĺňa podmienky princípu právnej istoty, nemá dostatočne normatívny charakter, ktorý by umožňoval jeho jednoznačnú konkretizáciu v právno-aplikačnej praxi. Nejednoznačnosť a neurčitosť návrhu na vyhlásenie referenda nie je možné prekonať ani ústavnokonformným výkladom a táto neurčitosť znamená jeho nevykonateľnosť.

Návrh na vyhlásenie referenda označuje ako potenciálneho adresáta Slovenskú republiku, ktorá nemá uplatňovať sankcie voči Ruskej federácii, a to takú skupinu sankcií, ktorá má škodiť slovenským občanom, živnostníkom aj podnikateľom.

Postup pri vykonávaní medzinárodných sankcií v Slovenskej republike upravuje zákon č. 289/2016 Z. z. o vykonávaní medzinárodných sankcií a o doplnení zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 289/2016 Z. z.“). Uvedený zákon v § 4 ods. 2 rozlišuje viaceré kategórie vykonávajúcich subjektov, ktoré majú povinnosť a zodpovednosť za vykonávanie medzinárodných sankcií. Ide o orgány štátnej správy (teda Slovenskú republiku), ďalej samostatne slovenských občanov, iné fyzické osoby, ktoré majú pobyt na území Slovenskej republiky a samostatne všetky právnické osoby so sídlom na území Slovenskej republiky.

V návrhu na vyhlásenie referenda je ako adresát a vykonávajúci subjekt, ktorý sa má zdržať určitého konania, označená jedine Slovenská republika porovnateľne s § 2 písm. g) bod 1 zákona č. 289/2016 Z. z. Tento zákon však okrem orgánov štátnej správy označuje osoby zodpovedné za vykonávanie medzinárodných sankcií aj obce a vyššie územné celky, ale najmä banky, finančné inštitúcie, vrátane pobočiek, organizačných zložiek alebo prevádzok zahraničných právnických a fyzických osôb, ako aj právnické a fyzické osoby, u ktorých sa nachádzajú finančné prostriedky, iný majetok, tovar alebo dopravný prostriedok podliehajúci medzinárodnej sankcii.

Zákon č. 289/2016 Z. z. konkrétny vykonávajúci subjekt neurčuje podľa právnej formy, ale podľa vzťahu k veciam podliehajúcim jednotlivým medzinárodným sankciám. Ak by nemala medzinárodné sankcie vykonávať (slovami návrhu na vyhlásenie referenda – mala by neuplatňovať) Slovenská republika, znamenalo by to, že aj naďalej by medzinárodné sankcie vykonávali všetky ostatné vykonávajúce subjekty, ktoré nie sú Slovenská republika. Takýto stav

by znamenal aj rozpor s rovnosťou pred zákonom zaručenou článkom 12 ods. 1 ústavy, ktorá je tiež ako princíp demokratického a právneho štátu v materiálnom jadre ústavy.

Neexistuje žiadna výkladová metóda, ktorou by bolo možné obce, vyššie územné celky, súkromné právnické osoby a fyzické osoby subsumovať pod slová „*Slovenská republika*“. Pri všetkých týchto subjektoch by vznikla opodstatnená a neriešiteľná neistota v tom, či sa na ne návrh prijatý v referende vzťahuje alebo nie, pričom táto vedomosť je zásadná z hľadiska postavenia každého vykonávajúceho subjektu. Túto nejasnosť nie je z pohľadu vykonávajúceho subjektu možné vo vzťahu k platnému výsledku referenda ako právnej norme so silou ústavného zákona odstrániť ani postupom podľa článku 128 ústavy, pretože uvedené sporné vykonávajúce subjekty nemajú postavenie, z titulu ktorého by mohol vzniknúť ústavne relevantný spor.

Mám za to, že vedomosť každého subjektu, či má alebo nemá medzinárodné sankcie vykonávať, je zásadne dôležitá aj z hľadiska jeho právnej zodpovednosti. Porušenie obmedzenia, príkazu alebo zákazu vyplývajúceho z medzinárodnej sankcie, či nesplnenie alebo porušenie iných povinností s tým spojených, je administratívne postihované podľa zákona č. 289/2016 Z. z. pokutami alebo prepadnutím vecí. Navyiac na zabezpečenie účinného presadzovania reštriktívnych opatrení bola prijatá smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1226 z 24. apríla 2024 o vymedzení trestných činov a sankcií za porušenie reštriktívnych opatrení Únie a zmene smernice (EÚ) 2018/1673 (ďalej len „smernica“). Smernicou sa stanovujú minimálne pravidlá pre celú Európsku úniu na vymedzenie trestných činov a postihov za porušovanie a obchádzanie reštriktívnych opatrení Európskej únie. Smernica obsahuje komplexný zoznam trestných činov súvisiacich s porušovaním a obchádzaním reštriktívnych opatrení Európskej únie.

Dňa 3. júna 2025 Národná rada Slovenskej republiky schválila zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorým sa uvedená smernica transponuje. Odo dňa schválenej účinnosti 1. augusta 2025 tak budú vykonávajúce subjekty vystavené aj trestným sankciám za porušenie reštriktívnych opatrení prijatých právne záväzným aktom Európskej únie na základe čl. 29 Zmluvy o Európskej únii alebo čl. 215 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Navyše podľa smernice každý subjekt v rámci ktoréhokoľvek členského štátu, ktorý nebude dodržiavať zákazy alebo povinnosti, ktoré predstavujú reštriktívne opatrenie Európskej únie (sankcie), musí byť postihovaný za trestný čin na základe rovnakých zásad a podmienok, ktoré smernica určuje, a to v každom jednom členskom štáte Európskej únie.

Na základe návrhu na vyhlásenie referenda v prípade jeho prijatia a uplatňovania iba štátnymi orgánmi Slovenskej republiky, alebo aj ostatnými právnickými osobami, bude každá osoba, ktorá má v rámci dotknutého orgánu alebo právnickej osoby vedúce postavenie a ktorá konala buď samostatne, alebo ako súčasť uvedeného orgánu či právnickej osoby (napríklad má oprávnenie zastupovať právnickú osobu alebo vykonáva kontrolu v rámci právnickej osoby) trestne zodpovedná potenciálne kdekoľvek v rámci Európskej únie.

Právna istota každého subjektu o tom, či je alebo nie je vykonávajúcim subjektom je tak zásadná, pričom návrh na vyhlásenie referenda do nej zasahuje s ústavnou intenzitou, a tým nezodpovedá článku 1 ods. 1 ústavy.

Následne podľa návrhu na vyhlásenie referenda má ísť o neuplatňovanie sankcií „voči Ruskej federácii“, ktorými sú zrejme reštriktívne opatrenia prijaté voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na vojnový konflikt na Ukrajine.

V rámci legislatívnych právomocí Európskej únie boli vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny prijaté od roku 2014 viaceré rozhodnutia a nariadenia, ktoré obsahujú rôzne medzinárodné sankcie voči časti alebo celým hospodárskym odvetviam na území Ruskej federácie a individuálne sankcie nasmerované voči fyzickým a právnickým osobám, ktoré podporujú ruskú agresiu alebo sú v rôznej miere zapojené do vojnového konfliktu na Ukrajine,¹ pričom tieto osoby nemajú ani štátne občianstvo Ruskej federácie a ani nemajú pobyt či sídlo na území Ruskej federácie.

Viaceré zo všeobecne záväzných nariadení sa dotýkajú najmä okupovaného a zvrchovaného územia Ukrajiny,² ukrajinských podnikateľov alebo ukrajinských štátnych príslušníkov (nariadenie Rady (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým

¹ Nariadenie Rady (ES) č. 765/2006 z 18. mája 2006 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na situáciu v Bielorusku a zapojenie Bieloruska do ruskej agresie voči Ukrajine (Ú. v. ES L 134 20.5.2006, s. 1, konsolidované aktuálne znenie).

Nariadenie Rady (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 6.3.2014, s. 1 – 10).

Rozhodnutie Rady 2014/145/SZBP zo 17. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 78, 17.3.2014).

Nariadenie Rady (EÚ) č. 269/2014 zo 17. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 78, 17.3.2014, s. 6 – 15).

Nariadenie Rady (EÚ) č. 692/2014 z 23. júna 2014 o obmedzeniach týkajúcich sa tovaru s pôvodom na Kryme alebo v Sevastopole, ktoré sú reakciou na nezákonné pripojenie Krymu a Sevastopoľa (Ú. v. EÚ L 183, 24.6.2014, s. 9 – 14).

Nariadenie Rady (EÚ) č. 833/2014 z 31. júla 2014 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 229, 31.7.2014).

Rozhodnutie Rady 2014/512/SZBP z 31. júla 2014 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 229, 31.7.2014).

Nariadenie Rady (EÚ) 2022/263 z 23. februára 2022 o reštriktívnych opatreniach v reakcii na uznanie častí Doneckej a Luhanskej oblasti Ukrajiny, ktoré nie sú kontrolované vládou, a na nariadenie nasadenia ruských ozbrojených síl do týchto častí (Ú. v. EÚ L 421, 23.2.2022, s. 77 – 94).

Uvedené právne predpisy boli prijaté ako odpoveď Európskej únie na protiprávne obsadenie Krymu Ruskou federáciou v roku 2014 a boli následne viackrát dopĺňané, najmä v odpovedi na protiprávnu agresiu Ruskej federácie voči Ukrajine dňa 24. februára 2022.

² Pripomínam, že Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov vo svojom uznesení z 27. marca 2014 potvrdilo svoj záväzok voči zvrchovanosti, politickej nezávislosti, jednotnosti a územnej celistvosti Ukrajiny v rámci jej medzinárodne uznaných hraníc, pričom zdôraznilo, že referendum, ktoré sa 16. marca uskutočnilo na Kryme, je neplatné a vyzvalo všetky štáty, aby neuznali žiadne zmeny statusu Krymu a Sevastopoľa.

osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine; nariadenie Rady (EÚ) č. 269/2014 zo 17. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny; nariadenie Rady (EÚ) č. 692/2014 z 23. júna 2014 o obmedzeniach týkajúcich sa tovaru s pôvodom na Kryme alebo v Sevastopole, ktoré sú reakciou na nezákonné pripojenie Krymu a Sevastopoľa alebo nariadenie Rady (EÚ) 2022/263 z 23. februára 2022 o reštriktívnych opatreniach v reakcii na uznanie častí Doneckej a Luhanskej oblasti Ukrajiny, ktoré nie sú kontrolované vládou, a na nariadenie nasadenia ruských ozbrojených síl do týchto častí).

Nakoniec ani nariadenie Rady (EÚ) č. 833/2014 z 31. júla 2014 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine neumožňuje normatívne jednoznačne oddeliť okruh medzinárodných sankcií „voči Ruskej federácii“, nakoľko sa týka rôznych subjektov, tovaru, transakcií, vrátane napríklad tovarov vyrobených na území Slovenskej republiky, pričom na zozname sú napríklad aj právnické osoby so sídlom v Indickej republike, Čínskej ľudovej republike, Tureckej republike.

Medzinárodné sankcie z hľadiska subjektu teda smerujú voči fyzickým osobám, právnickým osobám, iným subjektom a aj orgánom nielen v Ruskej federácii. Inak povedané, tieto nesmerujú iba voči orgánom Ruskej federácie, či Ruskej federácii ako takej, ale aj voči fyzickým osobám a právnickým osobám, ktoré nepochybne nie sú štátnym orgánom a ktoré dokonca ani nemusia mať pobyt alebo sídlo v Ruskej federácii.

Rovnako ako pri použití slov „Slovenská republika“ v návrhu na vyhlásenie referenda, aj použitie slov „voči Ruskej federácii“ porušuje právnu istotu s ústavnou intenzitou, pretože neodstrániteľným spôsobom zneisťuje potenciálnych adresátov tejto normy, na aké osoby, orgány, transakcie či tovary sa vzťahuje, alebo naopak určite nevzťahuje.

Pri doslovnom výklade by sa vzťahovali iba na štátne orgány Ruskej federácie a na ostatné sankcionované osoby nie, teda voči väčšine týchto osôb by sa medzinárodné sankcie aj naďalej vykonávali v rozpore s princípom rovnosti podľa článku 12 ods. 1 ústavy. Okruh medzinárodných sankcií a ich vzťah k Ruskej federácii je v rámci návrhu na vyhlásenie referenda zjavne nepresný a v takomto znení aj nevykonateľný.

Návrh na vyhlásenie referenda neumožňuje v súlade s princípom právnej istoty ustáliť jasne a jednoznačne okruh osôb, nárokov, transakcií, tovarov a služieb, ktoré podliehajú reštriktívnym opatreniam (medzinárodným sankciám podľa § 2 písm. a) zákona č. 289/2016 Z. z.) a ktoré boli prijaté najmä na základe viacerých právne záväzných aktov Európskej únie.

Návrh na vyhlásenie referenda tak v časti slov „voči Ruskej federácii“ porušuje právnu istotu s ústavnou intenzitou, a tým článok 1 ods. 1 ústavy.

Nakoniec návrh na vyhlásenie referenda je aj v rozsahu slovného spojenia „ktoré škodia slovenským občanom, živnostníkom aj podnikateľom“ neurčitý a nevykonateľný.

Ak by bolo referendum platné a bol by prijatý návrh na vyhlásenie referenda, predstavovali by uvedené slová normatívnu podmienku so silou ústavného zákona. Táto by musela byť preukázateľne splnená pri každej medzinárodnej sankcii, ak by sa na túto sankciu mal platný výsledok referenda vzťahovať. Uvedená formulácia však používa právne neurčitý pojem „škodlivosť“ sankcií, pričom návrh na vyhlásenie referenda nešpecifikuje žiadne relevantné kritéria, na základe ktorých sa má obsah tohto pojmu posudzovať. V súčasnosti pritom nie je v Slovenskej republike vytvorený žiadny spôsob posudzovania či hodnotenia následkov medzinárodných sankcií na slovenských občanov, živnostníkov a podnikateľov, a pokiaľ by vytvorený nebol, nebol by inak platný výsledok referenda naplniteľný.

Nemám tiež pochybnosť o skutočnosti, že medzinárodné sankcie sú súčasťou spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, ako aj hospodárskych a finančných politík, pričom ich implementácia vyžaduje jednotný prístup všetkých členských štátov Európskej únie. Pre procesnú stránku prijímania aktuálnych medzinárodných sankcií je potrebné zdôrazniť, že všetky právne normy prijímané podľa kapitoly 2 hlavy V Zmluvy o Európskej únii, medzi ktoré patria aj vyššie uvedené právne predpisy a ich všetky novelizácie boli prijímané jednomyselne. Slovenská republika hlasovala za prijatie aj uvedených právnych predpisov.

Napríklad vo vzťahu k sankčnému mechanizmu, ktorý predstavuje nariadenie Rady (EÚ) č. 833/2014 z 31. júla 2014 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine, hlasoval zástupca Slovenskej republiky v Rade Európskej únie viac než desať rokov spoločne s ostatnými štátmi Európskej únie, pričom existuje priestor na vyjednávanie a prijímanie výnimiek vo vzťahu k záujmom, ktoré sú pre našu krajinu kritické (naposledy napríklad rozhodnutím 2025/394, ktorým sa predĺžila odchýlka pre predaj, dodávku, transfer alebo vývoz určitých ropných výrobkov uvedených v prílohe XXXI k nariadeniu (EÚ) č. 833/2014, ktoré sa získavajú z ropy dovážanej ropovodom, zo Slovenska do Maďarska alebo z Maďarska na Slovensko, s cieľom zaistiť bezpečnosť dodávok do týchto vnútrozemských krajín).

Naviac, obdobne ako pri tomto návrhu na vyhlásenie referenda, sa už občania Slovenskej republiky obrátili na viaceré orgány Slovenskej republiky s výzvou, aby vláda Slovenskej republiky a jej zástupcovia využívali svoje právomoci v Európskej rade pri presadzovaní záujmov Slovenskej republiky. Kancelária prezidenta Slovenskej republiky dňa 17. marca 2025 postúpila Úradu vlády Slovenskej republiky na vybavenie petíciu prijatú dňa 11. marca 2025 a označenú ako *„Za zrušenie sankcií proti Ruskej federácii“*. Z oznámenia výsledku vybavenia petície Úradom vlády Slovenskej republiky zo dňa 16. mája 2025 dostupného na webovom sídle Úradu vlády Slovenskej republiky vyplýva, že *„v procese prijímania sankcií Slovenská republika starostlivo posudzuje ich potenciálne dopady na ekonomiku, obchod a bilaterálne vzťahy s tretími krajinami a nesúhlasí s takými opatreniami, ktoré by boli v rozpore so záujmami, bezpečnosťou alebo suverenitou SR.“* V tejto súvislosti je nutné upozorniť aj na skutočnosť, že orgán príslušný na vybavenie petície, osobitne petície týkajúcej sa zrušenia sankcií voči Ruskej federácii, upozorňuje na rozpor s § 1 ods. 4 zákona o petičnom práve, keďže smeruje k porušovaniu právne záväzných aktov Európskej únie.

Vyhláseniu referenda prezidentom predchádza konanie a rozhodovanie prezidenta o vyhlásení referenda v súlade s jej článkom 95. Ak prezident zistí, že nebola splnená niektorá z predpísaných ústavných a zákonných podmienok na vyhlásenie referenda, nie je oprávnený petíciou iniciované referendum vyhlásiť. Takéto jeho konanie nemožno hodnotiť ako porušenie petičného práva občana. Vyvolať právne účinky vyplývajúce z požiadaviek uvedených v petícii môže iba taká petícia, ktorá je plne v súlade s ústavou a zákonom o petičnom práve. Ústava ukladá prezidentovi nielen povinnosť, ale aj zodpovednosť za ústavnosť a zákonnosť vyhlásenia referenda.

Naviac článok 101 ods. 1 v spojení s článkom 104 ods. 1 ústavy ukladá prezidentovi svojím rozhodovaním zabezpečiť riadny chod ústavných orgánov a zachovávať a obhajovať ústavu a ostatné zákony.

Na základe všetkých vyššie uvedených zistení jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti som zistil, že podmienky na vyhlásenie referenda nie sú splnené a podľa § 203 ods. 2 zákona o podmienkach výkonu volebného práva návrh na vyhlásenie referenda nie je možné vyhlásiť.